Fasikül 9 sayfa 1
Çeviri: Aydemir Balkan

12 YIL
Falih Rıfkı ATAY

Türkiye Cumhuriyeti kalkınma ve gelişme hamlesinin on ikinci yılına girmektedir. On iki yıldır yapılan reformların başlıca nitelikleri bir taraftan milliyetçilik ve halkçılık öte yandan beşeriyetçilik ve barışçılığın bir çeşit enternasyonalizm ile ifadesi olmuştur. Yeni rejimimizin başlıca gayreti Meriç ile Budapeşte arasında milyonlarla telef olan ırkımızın Anadolu ve Trakya'da kalanlarını kurtarmak idi.

Maddi ve manevi kalkınma eserlerimiz şu iki temel konuya cevap vermekteydi:

1- İç politika bakımından geniş halk kitlelerimizin haklı emel ve gayelerine cevap verebilmek.
2- Dış politika bakımından halkımızın bu emellerini cihanda barış ilkemizle bağdaştırabilmek.

Bu hedeflerden birincisi liberalizme aykırıdır, çünkü halk kütlelerinin hızlı ve tam bir gelişmesini öngörmektedir, ikincisine gelince Kemalist rejimin diğerlerinden farkını açıkça belirtmektedir çünkü Kemalizm yaradılışı ve özü bakımından cihanda barışı kendi genel çıkarlarıyla özdeştirmektedir.

Şimdi bakalım bu barışçılığımız, kalkınmaya ve gelişmeye hasredilen yıllarımızın sarsıntısız geçebilmesini özleyen bir öz savunma arzusundan doğan Utopist bir kavram mıdır yoksa Kemalizm Ülküsünün temel unsurlarından biri midir ?.. Biliyoruz ki, barışı ve barışçılığı öven çeşitli edebiyat, bu barışı özleyen bir çok milletler için yeterli güvence değildir.. Bunun içindir ki Türkiye Cumhuriyeti muhtemel tehlikelere karşı daima hazırlıklı bulunmayı yeğlemiştir. Dış politikada samimi bir barışçılık taraftarı olan Kemalizm, hareketinin başlangıcından beri, dışarıdaki kan kardeşlerini de kurtarmağa hevesli olan aşırı Türkçüleri yeni Türk milliyetçiliğinin bünyesinden dışlamayı sağlamıştır. Barışçı Kemalizmin esas karakteri budur. Böylece içlerinde halâ yüz binlerce Türk azınlığı olan zayıf ve bitap düşmüş komşularımız bile, geçirdikleri büyük iç kargaşalıklara rağmen bir Türk provokasyonunu bahis konusu edemezler.

Kemalist rejim milli sınırlar dışındaki Türk kardeşlerimizi ana vatanın sinesine çağırmış ve Tuna'nın berisindeki Türk kütlelerinin yeni güçlüklere bahane olmasını engellemiştir. Uyguladığı bu muhaceret politikası yoluyla içerdeki Türkçülük müfritlerini de susturabilmiştir.

Aslında en büyük tehlike bu her şeyimizi yeniden yapılanma dönemimizde diğer büyük devletlerden gelmekteydi.Çünkü bunlar Osmanlı imparatorluğunun geçmişini ve alıştıkları kapitülasyonlar rejimini hatırlayarak yapacakları yardımları yine bu kapitülasyonlar rejiminin yeniden kurulmasına bağlamaktaydılar.. Buna rağmen Cumhuriyetimiz bunun da çaresini ve en iyi çözümünü bulmuştur..Ve bu devasa kalkınma gayretinin masraflarını yine kendi kaynak ve imkanlarıyla karşılamıştır.. Bu kalkınma çabasının önem ve zaruretini çok iyi bilen milletimizin fedakâr

karakteri de rejime tam destek olmuştur. Sonuçta rahatça şunu söyleyebiliriz; şehirlerimizin imarı, kara yollarının, demir yollarının yapılması, fabrikaların kurulması için ne dış yardım istenmiş ne de borca girilmiştir.

Halen Türkiye’nin üç çeşit borcu bulunmaktadır:

Birincisi Osmanlı İmparatorluğundan miras kalan dış borçlar ki bunlar muntazaman ödenmektedir.

İkincisi yine Osmanlı İmparatorluğunun bıraktığı iç borçlar ki bunlar da ayni şekilde muntazaman ödenmektedir.

Üçüncüsü demir yoları ve İmar malzemesinin satın alınmasıyla yüklenen borçlar ve vaktiyle yurdumuza yerleşmiş her çeşit yabancı şirketlerin kamulaştırılıp satın alınması 'için girişilen borçlar ki bunlar da ayni intizamla ödenmektedir.

Yine şunu söyleyebiliriz ki milli bütçenin çok büyük bir kısmı şehirlerin imarına, kara ve demir yolların yapılmasına fabrikaların kurulmasına ve ziraat reformlarına hasredilmesine rağmen, devlet memurlarının ve kamuda görevli olanların maaşları hiç aksamadan ödenmektedir ve Hazinemiz şimdiye kadar hiç açık vermemiştir.

Kültür ve eğitim bakımından memleketimizin durumu mükemmeldir.Üniversitelerimizin eğitim kadroları davet ettiğimiz ünlü yabancı profesörlerle zenginleşmiştir.Öte yandan orta ve ilk eğitim tesislerimiz hem kalite hem de miktar bakımından her gün biraz daha İlerlemekte ve yenileşmektedir..Sağlam bir eğitim görmek.imkanına kavuşan gençlerimiz muntazaman artmaktadırlar.-Halkımızın büyük bir kısmının bir vakitler acınacak cehaleti ve okur yazar olmayışı şimdi kabul ettiğimiz Latin alfabesi sayesinde ve Milli Eğitim kurumlarımızın devamlı gayretiyle ıslah yoluna girmiştir ve süratle gelişmektedir.

İrtica ve geriye dönüş tehlikesi yoktur çünkü bu önyargıları ve maziye dönüş hevesini taşıyan gelenekçiler kesinlikle tasfiye edilme yolundadırlar.Yeni rejimimiz sağlam ve sağlıklı temellere dayanmaktadır.Bunun içindir ki, halen,Türkiye’nin hiçbir yerinde irtica ve maziye dönüş için hiçbir hareketi hiçbir teşebbüsü görmek imkanı yoktur.

Rejimin bu mükemmel istikrarı genç Cumhuriyetimizin son on iki yılda sarf ettiği çabalar sonunda yarattığı en güven verici başarısıdır...